

Nr 279

Av herr **Lundmark m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till viss bostadsförbättringsverksamhet.*

(Lika lydande med motion nr 239 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition, bil. 13, elfte huvudtiteln punkt D 9, föreslår departementschefen en minskning av anslaget »Bidrag till viss bostadsförbättringsverksamhet» med 6 000 000 till 9 000 000 kronor. Åtgärden motiveras av en fortsatt minskad efterfrågan av bostadsförbättringslån. Bidrag till invalidbostäder utgår numera från detta anslag, och trots minskningen av detsamma har en höjning av det maximala bidraget till dessa bostäder kunnat föreslås från tidigare 7 000 till 10 000 kronor per företag.

Den minskade efterfrågan av bostadsförbättringslån torde ha sin förklaring i att inkomststrecket för lånesökanden satts så lågt som 6 000 kronor taxerad inkomst. Fastighetsägare med så låg inkomst ser sig icke i stånd att genomföra ett förbättringsföretag om icke vederbörande har en sparad slant eller erhåller hjälp från annat håll. Bostadsstyrelsen föreslog i fjol en höjning av inkomststrecket till 7 000 kronor, men departementschefen ansåg sig icke böra tillstyrka densamma under motivering, att han avsåg låta utreda, om det fanns tillräckliga skäl att bibehålla bostadsförbättringslånen som en särskild låneform.

Då något utredningsförslag ännu icke föreligger och då denna låneform i många fall utgör ett värdefullt alternativ till bostadsegnahemslån, får vi föreslå att inkomststrecket höjes till 7 000 kronor och lånen därmed blir tillgängliga för fler lånesökande. En sådan höjning är också motiverad med hänsyn till de generösare regler, som nu föreslås beträffande familjebostadsbidraget. För föreslagen höjning av inkomststrecket talar vidare,

att lånesökande med en taxerad inkomst understigande 7 000 kronor som regel icke kan erhålla bostadsegnahemslån, då han bedöms sakna ekonomisk bärkraft att finansiera ett sådant;

att förbättringslån animerar till att, i stället för att utföra nybyggnad, tillvarata äldre byggnad och genomföra enklare förbättringsåtgärder, vilket ofta är till fördel såväl för den enskilde som för samhället, i synnerhet i de fall då det gäller bostadshus på ofullständiga jordbruk, vilkas fortsatta existens är diskutabel;

att förbättringslån möjliggör i många fall och till rimliga kostnader iståndsättande av pensionärsbostad i pensionärens egen miljö, där denne kan erhålla stöd och hjälp av anförvanter och grannar — en human lösning och ofta till lägre kostnad för samhället än bostad i ålderdomshem eller pensionärshem;

att inkomststrecket för erhållande av lån av detta slag icke varit föremål för justering sedan 1959.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av punkt D 9 under elfte huvudtiteln måtte besluta att inkomststrecket för erhållande av bostadsförbättringslån höjes till 7 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1963

Gunnar Lundmark

Helge Lindström

Ingvar Svanberg
